

Spejdernes Magasin

November 1942

Nr. 9

26. Aargang

SKOVMANDSBOGEN

DET DANSKE SPEJDERKORPS
1942

Faas paa Depotet — Pris Kr. 1.50

BREDGADE 25 E
KØBENHAVN K

Brevpapir
Månedssblade
Brochurer
Programmer
o. s. v.

Fr. Palm Greisen

Møntergade 2 Telefon *Central 10493

**DENATURERET SPRIT
TIL KOGEBRUG.
DANSK SPRIT-CENTRAL.**

DET DANSKE SPEJDERKORPS

KORPSKONTOR:

Kontor:
Fiolstræde 19, Kbhvn. K. Tlf. PALÆ 4526.
Kontortid 9-17, Lørdag 9-14. Giro 2284.
Sekretær: Ellen Hvidsø.

OFFICIELT DEPOT:

Det Danske Spejderkorps' Depot,
Skindergade 27, København K.
Tlf. C. 10 909 og 11 203. — Giro 3190.

BLADE:

SPEJDERNES MAGASIN
for Ulve og Spejdere.

SPEJDESPORT
for Førere og Røvere.

BEGGE BLADES EKSPEDITION:
Korpskontoret.

ANNONCEEKSPEDITION:

Fru M. Helmarth,
Kalvebod Brygge 2³, København K.
Telf. BYEN 8630.

TRYKKERI:

Fr. Palm Greisens Bogtrykkeri,
Møntergade 2, Kbh. K. Tlf. *C. 10 493.

Dronninggaard Mejeri

Børnemælk — Jerseymælk
1. Klasses Mejeriprodukter

HOLTE

TLF. 31

ROLAND E. PHILIPPS

**SPEJDER
LOVEN**

Pris indb.: Kr. 1.50, heft.: Kr. 0.85

Spejdernes Magasin

November 1942

Nr. 9

26. Aargang

Ridder af Dannebrog

Landsretssagfører Tage Carstensen er blevet Ridder af Dannebrog for sit mangeaarige Spejderarbejde. Det er en stor Ære, der ikke alene er vist Tage, men ogsaa Spejderkorpset.

Tage Carstensen blev Spejder allerede i 1910 og har været Spejder siden. I 1913 overtog han 1. Vesterbro Trop, som han ledede til 1920, paa hvilket Tidspunkt han skulde rejse til Aarhus. Derovre startede han omgaaende en Trop, 2. Aarhus, for hvilken han var Fører i de to Aar, han opholdt sig i Aarhus. Da han atter vendte hjem til København, overtog han igen Ledelsen af 1. Vesterbro Trop, som han delte op i en 1. og 4. Vbro Trop. Allerede tidligere havde han givet Stedet til, at 6 Vbro blev dannet. — Ved den første Jamboree i London 1920 var han Leder af det danske Hold, og da der i 1924 var Jamboree paa Ermelundssletten, tilrettelagde han den store Konkurrence mellem de udvalgte Hold fra de 33 deltagende Landes Spejderkorps.

Tage Carstensen har taget Del i Korpsets Ledelse i mange Aar. Allerede i 1918 blev han Medlem af Korpsets Bestyrelse efter i 1917 at have været Korpainspektør. I 1925 blev han valgt ind i Korpsets Forretningsudvalg, hvoraf han stadig er Medlem. Den Del af Korpсарbej-

det, han særligt har ledet, er de internationale Forbindelser, som »International Commissioner«; siden 1939 Søspegjderarbejdet, for hvilket han er Korpsets Leder. Desuden er han Medlem

af det 3-Mands Raad, der er knyttet til Korpsets Førertræning, »Gilwell-Træningen«.

Det største Arbejde, Tage Carstensen har udført indenfor Spejderbevægelsen i de senere Aar, er som Leder af »Bloddonorkorpset«.

Dette fik Tage Ideen til, og han fik hurtigt samlet mange nuværende og tidligere Spejdere, som var villige til at give Blod til Syge og ved Operationer. Det er ikke faa Mennesker, der skylder Bloddonorkorpset deres Sundhed, og adskillige Tusind Menneskers Liv er reddet ved

Bloddonorkorpsets Virksomhed i de 10 Aar, det nu har eksisteret.

Og saa er det vel ogsaa værd her i Bladet at nævne, at han i 8 Aar har været Redaktør af Spejdernes Magasin.

Det er et stort og mangesidigt Arbejde, som er blevet paaskønnet ved Tage Carstensens Udnævnelse til Ridder af Dannebrog.

Tage Carstensen

over Halm

VED LEIR-BAALET

WILLY SANDER NIELSEN

er Tropsassistent i 2. Hobro Trop og har faaet tildelt Korpsets *Broncekor for Livredning*. I Sommer var to Dreng paa 12 Aar taget alene ud i en Robaad paa Hobro Fjord. Der var den Dag stærk Blæst, og Strømmen var stærkere end sædvanlig. Under den temmelig vanskelige Roning var de to Dreng saa uheldige at miste først den ene Aare og under Forsøg paa at redde den, mistede ogsaa den anden Aare. Den ene af Drengene kunde svømme lidt, og han tog Tøjet af og sprang i Vandet for at bjærge Aarerne. Strømmen førte ham imidlertid bort fra Baaden, og han havde ikke Kræfter til at svømme tilbage til Baaden eller ind til Land.

Willy Sander Nielsen

Hans Raab om Hjælp blev hørt af Willy, der straks løb ned til Fjorden og svømmede ud til Drengen, som han bjærgede i Land, skønt Drengen var meget ophidset og derfor vanskelig at holde oven Vande.

For sin besluttsomme Optræden, hvorved Willy frelst Drengen fra at drukne, har han faaet *Broncekorset*.

JØRN FORCHHAMMER,

Tropsfører for Furesø Trop, har modtaget 400 Kr. af Carnegie-Fondet for i Fjor at have reddet en Dreng fra at drukne. Først nu erfarer Korpset derom, da han ikke selv har meddelt noget.

I April gik Jørn langs Overgaden oven Vandet, hvor han saa to Dreng, der stod og legede med en Baadshage ved Bolværket. Pludselig mistede den ene Dreng Balancen og styrtede i den isfyldte Kanal. Drengen kunde ikke svømme, og Jørn smed derfor Overtøj, Jakke og Sko og sprang i Kanalen efter først at have givet den

anden Dreng Besked om at løbe efter Hjælp. Da han havde faaet fat i Drengen og Baadshagen, rakte han denne op til Folk, der imens var kommet til. Drengen holdt fast i den anden Ende af Baadshagen og blev ved Hjælp af den halet op paa Land. Selv svømmede han et halvt Hundrede Meter ned ad den isfyldte Kanal til den nærmeste Landgang.

Jørn Forchhammer

Jørn, som med Fare for sit Liv reddede denne Dreng, har faaet tildelt Korpsets *Sølvkor for Livredning*.

Atter har to Spejdere indskrevet deres Navne i Korpsets Æresrulle og vist, at Spejdernes Motto: »Vær beredt«

ikke er en betydningsløs Talemaade.

SPEJDERJUL

er den første Mindelse om, at der ikke er længe til Jul. »Spejder-Jul« er et af de Julehæfter, der sælges flest af, og det er i Aar lige saa indholdsrigt som sidste Aar. Og saa er der endda den Fordel ved det, at I kan tjene Penge til Patruljekassen ved at sælge det. Det givet et godt Overskud, hvis I bestiller dem i Tide, rigeligt til en god Patrulje-Samariterkasse eller andet Patruljeudstyr, som I maaske mangler. Hvad med for Eksempel et »Silva-Kompas« til Patruljen?

ULVEOPRYKNING.

I disse Maaneder rykker mange Ulve op som Spejdere, og jeg byder jer alle Velkommen i Spejdernes Kreds. I vil der finde lige saa gode Kammerater som dem, I forlod i Flokken. Det har vist sig Gang efter Gang, at de bedste Spejdere i Troppene netop er dem, som tidligere har været Ulveunger, og jeg tror ogsaa, at det til sin Tid vil kunne siges om jer, der nu er rykket op.

Ort Holm

SKOVMANDSBOGEN

Sorg for, at alle i Patruljen anskaffer den, hav den altid med til Møder og Ture og prøv hver for sig at finde noget i den, som I specielt vil arbejde med. Naar I saa paa Ture og Møder sammenligner det, I har naaet, skal det nok vise sig, at I kan faa megen Glæde af

jeres Skovmandsarbejde, og at Korpsset i sine dygtige og erfarne Skovmænd ser et Resultat af sit Arbejde og maaske — hvem ved — faar en ekstra Tilgang af dygtige og erfarne Spejderførere, der kan tage sig af de kommende Generationers Uddannelse.

»Husk, at den Skovmand, der kan aflure Naturen dens smaa Ejendommeligheder, han der en kold og blæsende Vinterdag fravristede Naturen det, han skulde bruge til at klare sig ude, han vil ogsaa senere paa sin Arbejdsplads og i det daglige Liv kunne klare sig i en snæver Vending. Der vil blive Brug for Mænd i vort Land, der kan udrette noget med smaa Midler, som uden Vrøvl gør deres Pligt paa den Post, de er sat.«

Saadan hedder det i Indledningen til den nye Skovmandsbog, og blader du den igennem, vil du se, at den indeholder mangt og meget, som du maaske nok har hørt om, men endnu ikke prøvet.

Korpssets nye Bog for Skovmændene er en Haandsrækning til de ældre Spejdere, og den viser, hvad Korpsset venter af jer. I er nu saa gamle og veltrænede, at man kan forlange et virkeligt Spejderarbejde af jer, forlange, at I kan klare jer selv under vanskelige Forhold, og at I forstaar at bruge, hvad I har lært, og selv finde nye Veje.

Det første Afsnit handler om Skovmandspatruljen, Fordringerne til Skovmandsprøven, Ildborsdiplom og Skovmandspatruljens Patruljemærke. Bemærk særlig Anvisningen til at lave Patruljemærker. Kun Skovmænd er berettigede

til at bære disse, og de skal derfor laves til en vis Grad ens for alle Korpssets Skovmænd.

Derefter følger Afsnit om Nødhjælp og Pionerarbejder illustreret med udmærkede Tegninger og en morsom Fortælling af Baden-Powell

om Broerne i Kashmir. I dette Afsnit robes ogsaa, hvordan Gilwellfolkene laver deres berømte Sejldugsbaade, de saakaldte »Edderkopper«.

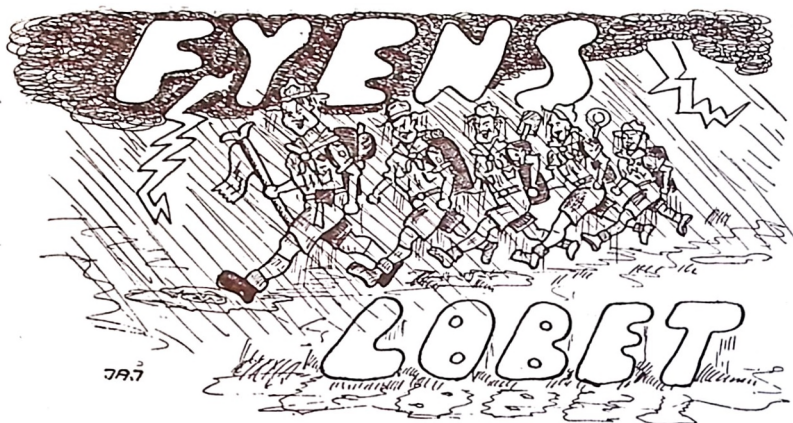
Et større Afsnit kaldes »Haandslag«, og her finder du Vejledning i Forarbejdning af Mokkasiner, Skeuder og Hylstre, Tørklædeknot m. m. Skitsetegning, Præparering af Skind, Udskeering af Træskeer samt Forfærdigelse af Signalhorn, og Bueskydning er ogsaa omtalt her.

Derefter følger udførlige Vejledninger i Sporing, Omte af nøgne Fødders Spor og af »Sporhistorier«. Ogsaa her er en fornøjelig Fortælling

af Baden-Powell, der aabenbarer, hvordan han fandt sin tilkommende Kone. Maaske har du ikke tidligere set Betydningen af dine Sporingsovelser. Her vil du faa et stærkt Indtryk af, hvor nyttige de kan være.

Thorkild Glad,
Leder af Forertræningen.

med
Sølv-
Øksen
som
Præmie

Det gælder bare om at mase paa -

En halvmørk Tommerplads i Ringe. 13 opmarcherede Spejderpatruljer og en Hob nysgerige Tilskuere. En Politikasket dukker op, lige da Divisionsstaben er i Færd med at give os — udvalgte Stakler — Instruktion om Løbet. — Naa — heldigvis — vi aander op, det er kun Divisionschefen, Politiet skal have fat i! Der bliver tilsyneladende nogen Diskussion, — og saa springer Bomben. Fyns-Løbet udsættes nogle Timer, vi skal i Stedet hjælpe Politiet med at efterspore nogle Tyveknægter, der ved et Indbrud paa Odense Museum har stjaalet en Montsamling, og som nu formentlig opholder sig i Ringes Omegn.

Æv — og aah — hores rundt om i Patruljerne. Det er en Skuffelse, nu var vi lige opsat paa at tage fat paa Fyns-Løbet; men naar Divisionschefen gaar ind for, at vi, som Omstændighederne er, ikke kan sige Nej til Politiets Henvendelse om Assistance, saa er der jo ikke noget at gøre ved det.

Vi faar nogle maskinskrevne Instrukser, der skal virke vejledende for os, (det viste sig senere, at det duede de ikke til, eller ogsaa var det os, der ikke duede, — for ingen af os kunde finde Vej). Eftersøgningen af Tyvene standses Kl. 1 Nat, staar der, og paa dette Tidspunkt brydes en lukket Kuvert, der indeholder Instruktionerne om Fyns-Løbet, og saa skal vi straks fortsætte med det. — Jo Tak, det tegner lysteligt, der bliver saaledes ingen Søvn den Nat.

Kl. 21,30 starter vi alle pr. »Gaaben« og spredes for alle Vinde.

Dette var Optakten til Fyns-Løbet 1942, — men vi opdagede hurtigt, at det var »Fup« med Politiet. Tyvejagten var faktisk 1. Del af Fyns-Løbet.

Vi jager saa rundt i Terrænet. Ingen af os havde tænkt, at der findes saa vanskeligt et Terræn i Ringes Omegn, men det gør der altsaa. — Et Sted vader vi rundt i Bælgmærke i en Aa under en Kampestensjernbanebro, og med meget Besvær finder vi helt nede i Mudderet en forankret Flaske med en Melding i. Et andet Sted leder vi forgæves efter et Træ, hvor der aabenbart ogsaa skal findes noget interessant, — men vi gi'r op efter 1 Times Søgning, Træer er der alt for mange af, kun mangler det, vi skal finde. Et tredje Sted skal vi finde en knækket Birk ude paa et Næs i en Mose — jo Tak —. Der er Masser af Birketræer, hvis hvide Stammer lyser os drillende i Møde allevegne rundt om os, selv om de næsten er skjult af mandshøje, stride Brændenælder, hvorimellem Brombærranker snor sig, alt imedens Myriader af sultne Myg svirrer opmuntrende om Ørerne paa os. Bare Knæ og Arme er nu en velsignet og praktisk Foranstaltning — tvinger vi os til at tro.

Klokken nærmer sig altfor hurtigt Et, og endnu har vi kun fundet 2 Meldinger eller »Nøglere« af de 4, der skal findes, for at vi kan blive i Stand til at finde frem til selve »Skatten«, d.v.s. de stjaalne Mønter. Sveden driver af os, det er trykkende hedt, men ellers en herlig Augustnat, et usædvanligt fint Vejr til et Fyns-Løb.

Vi naar ikke frem til det fjerde Punkt. Armbaandsuret viser nu ubarmhertigt Et, og saa maa vi bryde Konvolutten til Fyns-Løbets II Del. Vi faar her Ordre til hurtigst muligt at slaa Lejr, hvorsomhelst vi kan finde et passende Sted og Kl. 7 præcis i Morgen tidlig at stille »nybarberede« og vaskede et nærmere betegnet Sted i Terrænet — selvfølgelig, »tilfældigvis« — et langt Stykke borte, — og saa efter at have spist Havregrød!

1 Muddret under Jernbanebroen.

Selvfølgelig vaagner vi for sent, og alt synes at sammensværges sig imod os paa saadan en »hyggelig Søndag-Morgen«, og vi stejler af Sted til det opgivne Mødested mere eller mindre fortumlede af alt det Jageri.

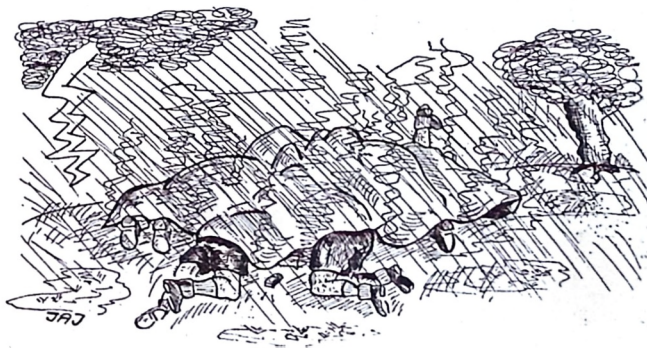
»14 Minutter for sent«, noterer de Dommere, der tilsyneladende rene og morgenfriske staar og venter paa os. Tak Skæbne, det bliver et ordentligt Minus, — og skidt gik det os i Nat, — naa, men saa maa vi se at klare de øvrige »Behageligheder«, der venter os, paa en saa eks-trafin Maade, saa at vi maaske dog kan faa en Chance for at blive nogenlunde ordentlig placeret til Slut alligevel.

En Kompas-Orientering paa ca. 2 km gennem Terrænet er det første, der venter os. — Det er nu en mærkelig Tendens, Dommere har, til altid at have anden Mening end vi selv, — ogsaa her paastaar de, at vi skulde have været 30 m længere Syd paa, end vi var, da vi var færdige med Opgaven.

Tørklædeforbindinger, Splejsning og Skitsetegning m. m. vil jeg forbigaa uden særlig Omtale, det klarede vi fint; — men saa staar vi pludselig i en Skov ved Bredten af »Rubicon«, der her er en dybtliggende, mudret Aa med stejle Skrænter, — og over denne Forhindring er spændt et svært Tov. 2 »grinende« Dommere giver os en Sejldugsspand og meddeler kort og godt, »at Terningerne er kastede«. Vi skal over »Rubicon« ved Hjælp af Tovet, og hver Mand med saa meget Vand i Spanden, som den kan rumme.

Vi fylder saa Spanden med Muddervand, og første Mand forsøger med Spanden i Haanden at gaa over med det Resultat, at han ved hvert »Tag« faar et Skvat Mudder ned over sig, — han lignede en amerikansk Skønhed midt i Mudderbadet, da han kom over paa den anden Side. Næste Mand prøver at hænge Spanden paa Taaspidsen — men taber Spanden ned i Aaen, og sidste Mand blev »trat« midt ude paa Tovet, saa han gik paa Halen ned i Vandet med et mægtigt Plask — under Dommernes skadefro Jubel. — Da vi alle 5 »velbeholdne« er kommet over, vandrer vi straks videre til næste Opgave, medens vi søger at rengøre os saa nogenlunde undervejs. Til alt »Held« er vældige truende mørke Skyer imidlertid trukket op paa Himlen, og i Løbet af faa Minutter styrter Tordenregnen ned og spuler de mudderbefængte helt rene; men ganske vist efterlader Bygen hele Patruljen gennemblødt til Skindet.

Vi stemmer i med en Sang og naar i højt Humør trods Lyn og Tordenbrag frem til et Sted, hvor en tyk Røg vælder ud af Taget og af en aabenstaaende Dør i et lille Hus lidt til højre for Vejen. Inden vi ved af det, er vi i fuldt Sving med at bære en bevidstløs Mand ud af Huset og med Alarmering af Redningskorps og Brandvæsen fra en Telefon i Nærheden. Vi saa imidlertid ikke noget til Sprojtens og Ambulancens Ankomst, — senere kom vi i Tanker om, at det var vist meget rimeligt, for Carl, der alarmerede, mente, at han havde glemt at sige, hvor det var, det brændte. Men vi nærer det bedste Haab om (ogsaa for Dommernes Skyld), at Redningskorpsen nok fandt Vej aligevel vejledet af Røgen, for den var vel nok tyk, tæt og rigelig, hvad d'Herre Dommere fik at føle, da de under den vedholdende Tordenregn maatte ind i Huset for at undgaa at blive helt gennemblødt. Naa — det kan jo være, at den følgende Patrulje fik haaret

Der koges Vand

baade dem og den »bevidstløse« Mand ud og derved har faaet sig et ekstra Plus. For at Dommerne havde overlevet det, konstaterede vi ved Afslutningen og Præmieuddelingen.

Vi forlader de hostende og blege Dommere i den kvælende Røg for trods den trommende, skyllende Regn uforknyttet at vandre videre mod ukendte Tilskikkelser. Lynene glimter snart her snart der, og Tordenen buldrer og brager næsten ustandseligt, — det var det værste Uvejr, jeg nogensinde har været ude i, — det gipper lidt i Knæene, naar Lyn og Tordenbrag næsten samtidig som en Eksplosion omslutter os. Vandet siler i stride Strømme ned ad Ryg og Mave, — det er saa skrappt det hele, at vi synes, det er spændende og sjovt.

Saa naar vi næste Dommerpost, der er anbragt i Rynkeby Skole, hvor vi i Forstuen bliver præsenteret for et rigtigt Telegrafapparat med Ordre til at afsende en Melding paa 20 Ord. Vi tager fat paa Opgaven, og Prikker og Streger forplanter sig fra Pouls Finger til Papirtromlen inde i Stuen ved Siden af, hvor Dommerne aflæser Meldingen. Saa lyder der et Dommedagsbrag som en hele Himlen falder ned, og alle Skolens Tagsten kurede ned ad Taget, Lufttrykket virkede helt lammende paa os. Lynet var slaaet ned i Skolen, men anrettede dog ikke an-

den Skade end at kappe det øverste Stykke af alle Lærerens Tørrepæle paa Gaardspladsen og i Haven. Poul melder roligt færdig, idet han dog høfligt gør Dommeren opmærksom paa, at han desværre vist nok har slaaet en Prik for meget, lige da Lynet slog ned!

Videre — stadig videre i det skrappe Vejr, det gælder om ikke at miste nogle kostbare Minutter. Et cross-country-Løb tværs gennem et vanskeligt, opblødt Terræn klarer vi pænt, og til sidst staar vi midt i den stadig strømmende Regn og buldrende Torden (det tordnede 3 Timer i Træk) foran den tilsyneladende haabløse Opgave at tænde Baal og koge en Liter Vand paa hurtigste Tid!! — Men ikke noget med at give op, en Trøst er det dog, at vi faar tørre Tændstikker udleveret, for vore egne er ligesom vi selv næsten opløste. Vi gaar paa Jagt i Skoven efter »tørre« Kviste, Vandet behøver vi ikke at hente, vi stiller bare Kogekarret uden Laag i Regnen, medens vi søger efter Brænde, saa er det sikkert fyldt, naar vi vender tilbage. — Vi tager vort Teltunderlag frem, breder det ud og kryber ind under det med alt Brændet, Kogekarret og Tændstikkerne, og saa ser Dommerne ikke noget til os, før Vandet koger — kun Røg, der vælder ud under Underlaget mellem vore Tæer. I Løbet af 22 Minutter koger vort Vand!! Hurra! — Vi føler selv, at det er en Præstation, som vi kan være tilfredse med.

Saa gaar vi igang med at lave vor egen Middagsmad, — det bliver efter Omstændighederne primitiv Madlavning og Spisning, men nu gælder det om at naa frem til Ringe Højskolehotel i rette Tid til Kritik og Præmieuddeling.

Paa Hotellet tager vi alt Tøjet af og vrider det. Ikke alle Rygsække har kunnet holde til den vedholdende Styrtregn, saa tort Skiftetøj bliver der kun Tale om for enkelte af os. — Vi faar dejlig varm »Kaffe« med blødt »Luftbrød« til samtidig med, at en dels opmuntrende og dels sønderknusende Kritik bliver afsagt af de forskellige Dommere! Hvem mon der bliver værdig til »Solvoksen« efter al den Snak?? — Endelig udløses Spændingen —, 2. Odense Trop er Sejrhæren, og den straalende glade Patrulje stiller op og modtager en Solvplade til Troppens Stander og Sejrstrofæet — »Solvoksen« — af Divisionschefens Haand under øredøvende Jubel af Forsamlingen. Nr. 2 blev Vinderen fra sidste Aar, 1. Ørkild Trop i Svendborg. — Og efter en Tale af Divisionschefen og et Par Sange drager vi træt, men glade for alle Oplevelserne hjemad. Pragtfuld Tur at have været med til, i Stedet for at have siddet hjemme i Kakkelovnskrøgen og haabløst stirret ud mod Regnen.

Sejrherrerne fra 2. Odense Trop med Solvoksen.

Den fynske Spejder.

ULVEUNGE-AVISEN

NR. 9

NOVEMBER

1942

Lyt her, oh Ulve, det er den gamle Baloo, der taler

Har I nogensinde set en Soldat i Tjenesten, uden at han havde sin Soldaterkasket paa? Jeg tror det ikke. Eller kunde I tænke jer en Politibetjent, der gik rundt i Gaderne, med sin Uniformsfrakke stoppet ned i Bukserne og uden sit Læderbælte, det hvori Hylsteret til Revolveren sidder? Heller ikke det har I vist set. Og hvorfor kan det nu ikke tænkes, at Soldaten under Øvelser og March lader Huen være hjemme, og at Politibetjenten ikke stopper Frakken ned i Bukserne? Ganske simpelt fordi de ved, at disse Ting hører sig ikke til, naar de skal være i reglementeret Uniform, og det falder dem ikke ind at bryde de Regler, der er fastsat for dem paa dette Punkt.

Men hvordan er det nu med jer. Ogsaa for jer er der givet ganske bestemte Regler for, hvordan jeres Uniform skal være, og I kender dem sikkert alle. Og dog ser man tit Ulveunger uden Huer, dem har de »glemt« hjemme, siger de, naar man spørger dem. Og til Turneringer har jeg meget ofte set Ulve med Sweateren stoppet ned i Bukserne og Ulve uden Bælter.

Og naar det er saadan til Turneringer, er jeg da sikker paa, at det ogsaa er Tilfældet paa almindelige Ture og Møder. Naar jeg saa har sagt til disse Ulve, at de skulde have Sweateren uden paa Bukserne, haler de den op; men saa er det galt med Bæltet, og hvis jeg ogsaa har forlangt dette uden paa, har jeg faaet til Svar: »Jamen, saa taber jeg Bukserne«; ja, det er jo ikke saa heldigt. Men det gale er altsaa, at Spejderbæltet bliver anvendt som Bukserrem, og det skal det ikke. Bukserne skal holdes oppe enten med Seler eller med en anden Livrem.

Se, dette synes jeg, vi skal have i Orden. Jeg synes, I ligesom Soldaterne og Politibetjentene skulde gøre jer det til en Regel at bære jeres Uniform, saadan som det nu engang er bestemt, at den skal bæres. Hvis I gør det, saa følger I jeres Ulvelov og lyder den gamle Ulv, som I har lovet. Altsaa: Huen paa, Sweateren uden paa Bukserne og Bæltet uden paa Sweateren igen.

God Jagt

Baloo.

Ulve- Oprykning

*De store Ulve rykker op
som Spejdere i Troppen*

Floksførerne tager Afsked med Ulvene.

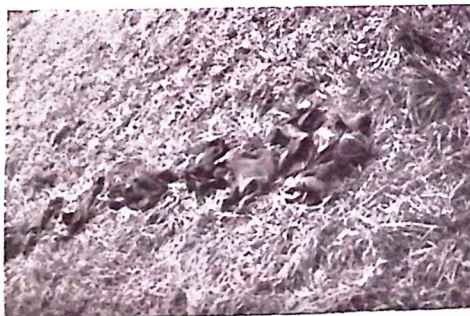
»Det sidste Ulvehyl«.

*Ulvesweateren trækkes af — og de staar nu i
deres Spejderuniform.*

*Tropsføreren modtager de nye
Spejdere.*

»Ulve-Hammen« ligger tilbage.

De nye Bandeførere udnævnes.

ROBIN HOOD OG HANS MÆND

gm.

8. Klovn for aabent Tæppe.

Der skulde være stor Fest paa Thorskøbing Hotel. Den store Sal var fyldt til sidste Plads med et festsklædt Publikum, og mellem de mange Gæster saa man flere kendte Personer fra Skolen og Byraadet, ogsaa vor Ven, Pastor Fugl ved tilstede. Det var Thorskøbing Tropic, der holdt 20 Aars Fødselsdag med Parade, Underholdning og Bal.

»Robin Hood og hans Mænd« kunde egentlig ikke udstaa Spejdertroppen, forklare hvorfor, kunde de ikke. Maaske var det, fordi de var for unge til at blive Medlemmer af Troppen, og maaske skyldtes det, at de selv tilbragte et herligt Friluftsliv ude i Skovene ved deres selvlavede Hule. Ikke destomindre havde Robin og hans Folk besluttet, at de vilde med til denne Fest, men det kunde ikke falde dem ind at købe Billetter paa almindelig Maade. De havde fundet paa en ganske anden Maade at komme til Fest paa, og den var gratis og sjov.

En halv Time før Festen listede de ind i Hotellets Gaard helt bag ved Festsalens Udbygning. Her fandtes en Brandtrappe, der førte op til Festsalens Teaters Kulissemagasin og Loftet over Teatret. Skjult af Mørket listede de op ad den rustne Jerntrappe. Fra Trappen kom de op i Kulisserummet, hvor der laa en Bunke Dragter til et Ridderspil, som Spejderne sikkert skulde bruge til den Underholdning, de skulde more deres mange Gæster med. Der var god Tid og ingen Mennesker i det støvede Rum. De 6 »Robin Hood-Drenge« kunde ikke modstaa Fristelsen. De iførte sig de spændende Dragter. 3 af dem trak i Ridderrustninger, og 2 af dem kravlede i rigtige Indianerdragter. John valgte en Klovnedragt, som iøvrigt klædte ham fortræffeligt. Det kan nok være, at de morede sig over at se hinanden. Lys turde de ikke tænde, men de brugte deres blændede Lommelygter. Medens de morede sig med de mange Dragter, var den højtidelige Del af Spejderfesten begyndt nede i Salen. Fra et Par Huller i Loftet kunde de se og høre det hele der nede. Der var lange Taler og Sang og Hurraraab i det uendelige. Da Paraden var færdig, blev der Ro nede i Salen. Drengene forstod, at nu begyndte anden

Del af Festen. Der blev ogsaa Uro bag ved Scenen. Aabenbart skulde Forestillingen løbe af Stabelen.

Det stod klart for vore Venner, at de maatte vælge et andet Opholdssted, men det var næsten for sent. Det myldrede med Spejdere bag ved Scenen ikke langt fra de gode »Robin Hood Folk«. De opdagede, at de sad i en Fælde, og det vilde være umuligt for dem at komme bort uden at blive opdagede, saa de maatte pænt blive paa Loftet over Scenen. Overalt, hvor de opholdt sig, var der oprullede Bagtæpper og Sidesykker til de forskellige Forestillinger, der blev vist paa Scenen. John havde sat sig helt henne paa et oprullet Mellemtæppe af blødt Fløjl, hvor han sad dejligt og ikke tænkte paa noget. Han saa fra sit magelige Sæde, at Fortæppet paa Scenen gled til Side, og en Spejder i Gallauniform traadte frem og sagde en Prolog saa nydeligt, at Folk i Salen klappede som besatte. John saa, at den, der fremsagde Prologen, var Klaus fra 3-Mellem nede paa Skolen, iøvrigt en mægtig flink Fyr. Prologen omhandlede blandt andet, at Troppen nu vilde oprette en Ulveflokk, som et Skud paa det tyveaarige Træ.

Saa traadte Klaus ind i Sidekulisserne, og man ventede spændt paa, hvad der nu vilde ske. Da begyndte Johns Sæde at opføre sig mærkeligt, det drejede og snurrede rundt, noget greb fat i Johns Klovnedragt. For sent vilde John flytte sig, de lange Pufærmer paa Dragten sad uhjælpelig fast i Scenens Mellemtæppe, der fra Gulvet blev firet ned. John fik Overbalance og styrtede forover stadig fastgjort til Mellemtæppet, da han hængte i Luften ved Tæppet, fik dette en voldsom Fart paa i Oprulningen; som en hvirvlende Kugle faldt John ned paa Scenegulvet for Øjnene af den tætfyldte Sal.

Der laa han i den spraglede Klovnedragt. Publikum regnede med, at det var et spøgefuldt Led i Underholdningen, og lo hjerteligt, men de Spejdere, der passede Fortæppet, var selvfølgelig ganske klare over, at der var sket noget galt. Hastigt lod de Fortæppet glide for og løb hen til den nedstyrtede Klovn, der laa bevidstløs paa det haarde Scenegulv. 2 store Spejdere, der var

ovede Samariter, bar den stakkels John i den komiske Klovnedragt over til Hotelejerens Privatlighed, hvor de tog ham under Behandling. Da han var fjernet, skyndte man sig at gaa videre med Underholdningen, og snart havde Tilskuerne glemt det besynderlige Optrin, hvilket ogsaa var Meningen.

Under alt dette sad de øvrige Robin Hood Dreng oppe paa Teaterloftet og vidste ikke, hvad de skulde gøre. De var ærlig talt bange for John, men de var ogsaa bange for Følgerne af deres sikkert ikke velkomne Besøg paa Hotellet. Ubeslutsomme sad de der paa Loftet og tænkte med Gru paa Johns Skæbne.

Pastor Fugl, der var Formand for Spejdertropens Raad, havde haft Plads nede i Salen og havde hidtil glædet sig over Spejdernes smukke Fest. Han havde overværet Proverne før Festen og kendte derfor Underholdningen ud og ind. Han var klar over, at Klovnsens pludselige Tilsynkomst ikke hørte med til Programmet, derfor listede han op bag ved Scenen og undersøgte Forholdene. Han klatrede ogsaa op paa Sceneloftet, og i Mørket var han nær faldet over »Robin og hans Mænd«, som han dog ikke kendte i de fantastiske Dragter de havde paa. I Mørket kendte de heller ikke ham, han bad dem alvorligt følge med sig. Vore Venner, der var godt kede af det hele, var nærmest befriede ved Tanken om en Udløsning af Situationen og fulgte godvilligt Pastor Fugl, der førte dem til et Værelse paa Hotellet, hvor de kunde være alene.

Det blev et mærkeligt Møde. Ingen havde ventet at træffe hinanden her. Aldrig have »Robin og hans Folk« været saa flove, som da de stod der i de stolte Ridder- og Indianerdragter. Men Pastor Fugl var jo disse Drenge Ven, og han kendte dem saa godt, at han vidste, at nogen slet Hensigt havde vore Venner ikke haft med deres Besøg paa Hotellet. Inderst inde var han klar over, at det, »Robin Hood og hans Folk« trængte til i deres spændende Drengeliv, var en voksen og moden Leder, der kunde holde lidt igen paa deres sommetider lidt for livlige Fantasi. Han tog den Aften en stor Beslutning; han vilde selv være Leder af den Ulveflok, som Troppen snart vilde starte, og hvad var mere naturligt, end at »Robin Hood og hans Folk«

skulde danne Grundstammen i den nye Flok. Dette sagde han dog ikke noget om. Han sendte Bud efter Tropsføreren og fortalte ham om Robin »Hood og hans Mænd«. Tropsføreren, der iøvrigt var Lærer paa samme Skole, som vore Venner gik i, var straks begejstret for Ideen. Han kunde iøvrigt fortælle, at John ud over en lettere Hjernerystelse ikke var kommet noget til. Robin Hood og hans Folk trak nu deres mærkelige Dragter af og stod i deres almindelige Skoletøj. Robin Hood fortroder bitterlig, at han og hans Venner havde været den direkte Aarsag til det pinlige Optrin paa Scenen, som dog til alt Held ingen Følger fik, hverken for John eller for Festen. Slukorede gik de hjem, efter at Robin paa sine Kammeraters og egne Vegne havde bedt Tropsføreren om Forladelse for deres i denne Forbindelse uvelkomne Besøg paa Hotellet.

Inden de gik, aftalte Pastor Fugl med Robin Hood, at de, saa snart John var blevet rask efter Hjernerystelsen, skulde have en Sammenkomst i Drengenes Hule ude i Skoven.

Da John laa i sin Seng den Aften, tænkte han alvorligt paa, at han og hans Venner ikke havde nogen som helst Grund til at være sure paa Spejderne, som egentlig var nogle vældig flinke Fyre.

Imedens fortsatte Spejderjubilæet paa Hotellet. Underholdningen var godt overstaaet, og Ballet var i fuld Gang. Alle saavel store som smaa morede sig fortrinligt. Under Ballet sad Pastor Fugl og Tropsføreren over en Kop Kaffe og drøftede Troppens Fremtid. Tropsføreren var meget glad for, at Pastor Fugl vilde være Flokfører, og særlig glad var han for, at Pastor Fugl ganske sikkert mente, at »Robin Hood og hans Folk« alle vilde danne Grundlaget for den nye Flok. Tropsføreren, som kendte alle disse Drenge gennem flere Aar, vidste godt, at de ofte kunne være fulde af Tossesestreger, men han kendte dem ogsaa saa godt, at han vidste, at Drengenes Karakter var der intet i Vejen med. Saavel Pastor Fugl som Tropsføreren gik den Nat hjem med Bevidstheden om, at den paatænkte Flok med »Robin Hood og hans Mænd« som de første Medlemmer, vilde blive en Kæreflok.

Peter Tini.

Løsning paa Præmieopgaven

i forrige Nummer:

- A: staar og stager Baaden frem,
- B: staar paa Vejen og kaster Sten i Vandet,
- C: hænger Tøj op,

- D: sidder og gynger paa Hegnstraaden,
- E: trækker en Spand op af Brønden,
- F: sætter Stigen til Træet.

Vinderne: Per Abildgaard, Vesterport 7, Randers — Ole Olsen, Nyportsallé 9, Køge, og Knud Anthonen, Ringkøbingvej 11, Holstebro, vil faa deres Præmie tilsendt.

En Samfundsopgave

der skaffer Penge i Patruljekassen

Disse Aar kalder ofte paa Spejdernes Initiativ. En Dag er der eet Job, en anden Dag et andet. Her er en Meddelelse om et, der er ganske fornøjeligt. Og det kan samtidig give Penge i Patruljekassen.

Der er i Øjeblikket en stor Mangel paa Materiale til Emballering af Toiletartikler, Tandcreme, Coldcreme o. l. Der mangler baade Tuber, Krukker og Flasker. Spejderkorpset har faaet Anmodning om at være behjælpelig med at skaffe noget saadant tilveje. Det skulde være en let Sag for jer.

I faar oven i Købet Penge for det!

For TUBER (uden Hensyn til Størrelse) faar I 4½ Øre.

For PARFUMEFLASKER, KRUKKER o. l. faar I vidt forskellige Priser, som afhænger af Arten. Men almindelige Parfume flasker betales med op til 10—15 Øre. Paa den anden Side kan det ske, at nogle Flasker kun godtgøres med 3 Øre. *Blikæsker modtages slet ikke.*

Det hele er meget let. I samler de nævnte Ting sammen, emballerer dem, saa de ikke kan gaa i Stykker, og sender dem til:

Branceforeningen for Parfumeri. og Toiletartikler

Dr. Tværgade 7, København K.

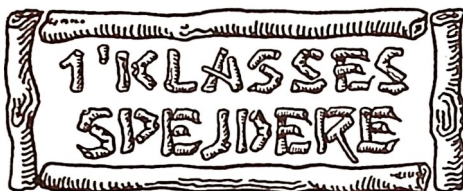
Derfra faar I saa omgaaende Afregning. Patruljekassereren opgiver blot sin Afsenderadresse. Hvis Pengene gives videre til de indsamlande Spejdere, maa disse ikke faa mere end 3 Øre pr. Tube. Resten *skal* tilfalde Patruljekassen. Dette er et Forlangende fra Foreningen, idet Publikum ikke faar mere i Forretningerne. Men det er en urimelig Ting at fordele Pengene; de bør gaa til Patruljekassen ubeskaaret. Porto ved Indsendelse af Pakker vil ogsaa blive refunderet.

De Patruljer, der opnaar bedste Resultat ved Indsamlingen, vil yderligere faa tildelt en Anvisning paa Korpsets Depot.

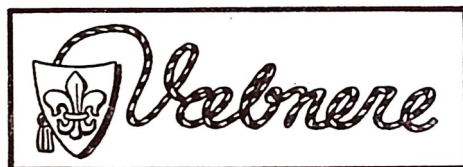
Mon ikke alle Patruljer Landet over snarest skulde gaa i Gang med Indsamlingen. Baade af Hensyn til Formaålet og for en Gangs Skyld ogsaa af Hensyn til Kassen.

Vi har fra Handelsministeriet skriftlig Garanti for, at alt det indsamlede Materiale absolut gaar til det nævnte Formaal for dansk Industri.

Skal vi saa tage fat paa denne morsomme og indbringende Opgave!

Per Saugmann, PF, 1. Ordstrup Trop.
 Svend Nøhr, Skovmand, 1. Vejle Trop.
 Poul Nielsen, Skovmand, 1. Vejle Trop.
 Erik Thisgaard, Skovmand, 1. Vejle Trop.
 Karsten Jørgensen, Skovmand, 1. Vejle Trop.
 Poul Hougaard Madsen, Skovmand, 1. Vejle Trop.
 Svend Madsen, FF, 1. Ulfborg Flok.
 Ole Worming, Skovmand, 1. Charlottenl. Trop.
 Ib Olsen, PF, 1. Charlottenlund Trop.
 Helmer Hetting, PF, Dyssegaards Trop.
 Peer Larsen, PA, 1. Nyboder Trop.
 Hans Boesgaard, PA, 1. Nyboder Trop.
 Per Olufsen, 1. Nyboder Trop.
 Frode Madsen, TA, Sølv Trop.
 Chr. Andersen, PF, Sølv Trop.
 Jens Henriksen, TA, Sølv Trop.
 Hans Brandt, PF, Sølv Trop.
 Mogens Bertelsen, PA, Sølv Trop.
 Preben Jensen, Sølv Trop.
 Knud Larsen, Jens Bangs Trop.
 Eigil Mouritsen, Jens Bangs Trop.
 Jørgen Petersen, PF, Kong Skjolds Trop.

Svend Nøhr, Skovmand, 1. Vejle Trop.
 Poul Nielsen, Skovmand, 1. Vejle Trop.
 Poul Hougaard Madsen, Skovmand, 1. Vejle Trop.
 Paul Gjelstrup, TA, 1. Vejle Trop.
 Hans Georg Andersen, PF, Kong Skjolds Trop.
 O. Høybye Mortensen, TA, Leo-Troppen.
 Sigfred Vogell, PF, Leo-Troppen.
 Per Larsen, PF, Leo-Troppen.
 Henning Jensen, PF, Leo-Troppen.
 Simon Balitzkow, PF, Leo-Troppen.
 Isi Vogel, Leo-Troppen.
 Isak Berkowitz, Leo-Troppen.
 Jaques Lootens, Jens Bangs Trop.
 Frode Madsen, TA, Sølv Trop.
 Jens Henriksen, TA, Sølv Trop.
 Hans Brandt, PF, Sølv Trop.
 Fritz Bachmann, 1. Nyboder Trop.
 Helmer Hetting, PF, Dyssegaards Trop.

Roland Andersen, TA, Gylden Sax Trop.
 Leif Christensen, TA, Gylden Sax Trop.
 Alvin Andersen, Gylden Sax Trop.
 Dan Andersen, Gylden Sax Trop.
 Gunnar Christensen Holm, Gylden Sax Trop.
 Erik Holse, Gylden Sax Trop.
 Jørgen Schou, PF, 1. Charlottenlund Trop.
 Thorkild Mose, TA, 1. Ulfborg Trop.
 Ole Grønquist, PF, Dyssegaards Trop.
 Hans Jæpelt, PF, 1. Nyboder Trop.
 Hans Bestle, PF, 1. Nyboder Trop.
 Kai Langtved, PF, 1. Nyboder Trop.

Axel Jørgensen

Papir en gros — Tryksager
 Kontorartikler — Protokoller
Nybrogade 26. København K.
 Tlf. Palæ 4058

Karameller

Allerbedst

Drops

TOM's

Dragés og

Chokolade

J. K. Gottfried

Kronprinsessegade 44
København K.

Tell. Palæ 1047

Grundlagt 1796

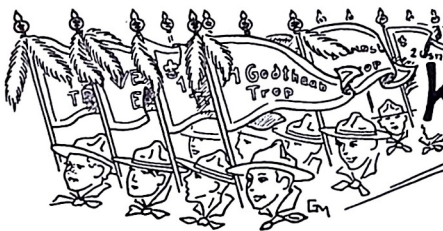
Spejdersignalhorn

Spejdetrommer

Landsknægttrommer

Alt Tilbehør

Alle Reparationer udføres. Spejdere 10% Rabat

KORPSET RUNDT!

25 Aar.

Fredag den 4. September 1917 blev Klintekon-
gens Trop, Storeheddinge, stiftet efter et Lysbil-
ledforedrag i den daværende Biograf. Troppens
første Tropsfører var Trafikassistent Stockholm.
Troppens Navn var i de første Aar Spejderkorp-
set i Store-Heddinge, der snart blev til »1. Store-
Heddinge Trop«, for i 1929 at blive ændret til
»Klintekonstens Trop«.

Selve Jubilæumsdagen vil ikke blive fejret, men
der er Planer fremme om senere paa Efteraaret
at holde en Spejderfest.

I Aar har vor nuværende Tropsfører, Erik
Bahner, været Spejder i 20 Aar, heraf de sidste
10 Aar som Fører i forskellige Afdelinger i Det
Danske Spejderkorps. Trop og Flok tæller nu ca.
40 Mand.

Gylden Sax' Trop

har haft Week-end til Hovænge den 22.—23.
August. Turen dannede Afslutning paa en Ræk-
ke Prøver, Spejderne havde gennemgaaet til
Væbner- og Riddersnoren. Før Afslutningen af
Lejren Søndag kunde Tropsføreren overrække 6
Riddersnore og 5 Væbnersnore. Et nyt Hold er
gaaet i Gang med de samme Prøver. 2 Spejdere
har taget 45 km Pladen.

5. Østerbro Trop.

Hvilken Trop her i Landet vil i Aar paastaa,
at den ikke har faaet Regn i sin Sommerlejr —
næppe mange. Vi kan for vort Vedkommende der-

imod sige, at vi fik kun lidt Regn. Vor Sommer-
lejr blev i Aar afholdt i Juelsminde, S.Ø. for Hor-
sens, paa Herregaarden Palsgaard's Grunde, hvor
en af vore gamle Tropsførere nu er Godsforval-
ter. Vore Sommerlejre er som Regel altid Stand-
lejre, men for ikke at blive for magelige sender
vi hvert Aar Patruljerne ud paa et Orienterings-
løb, der mindst varer i 1½ Døgn. I Aar forlod de
første Patruljer Lejrpladsen Kl. 9,03 om Morge-
nen, og de sidste kom først tilbage igen omtrent
to Døgn senere Kl. 4,56 om Morgen. Men der-
ved havde vi ogsaa opnaaet, at nu havde de del-
tagende Spejdere set, hvad der findes af smukt
Terræn mellem Horsens — Silkeborg og Skan-
derborg, og lært en Masse af den Historie, der
knytter sig til disse Steder. Orienteringsløbet i
Aar var meget vanskeligt at gennemføre paa
Grund af det Terræn, som i Jyder derovre hol-
der jer — I skulde se at faa lagt nogle af jeres
mange Bakker ned eller arrangere »rullende«
Landeveje, for vore Spejdere maatte, hvor nø-
digt de end gjorde det, staa af Cyklerne mange
Steder og kravle op paa Toppen af jeres Bak-
ker.

1. Holte Trop.

Dansk Ungdomssamvirke havde d. 19.—20. Sep-
tember arrangeret en stor Ungdomsudstilling
»Slutter Kreds« i Holtehallen, hvor Troppen del-
tog. I Forbindelse med vore Ulveunger og Virum-
spejderne havde vi lavet en Stand, der viste Pub-
likum Spejdernes Maal og Opgaver. Standen fik

H 427

Pas paa!!

Hvor let kan den skarpe Kniv ikke smutte, saa man skærer
sig — en farlig Sag, hvis en Husmoder negligerer saadan
en Rift. De jordede Kartofler kan forurene Saaret. Beskyt
Dem selv med et Stykke Hansaplast. En Strimmel, der
dækker Riften, forhindrer Dem ikke i at fortsætte Arbej-
det. Saaret læges roligt og uforstyrret under Ekspresfor-
bindingen Hansaplast.

Hansaplast Ekspresforbinding

Kjøbenhavnske
Bagermestres
Nye Rugbrødsfabrik Akts.
Heimdalsgade 29-31
Central 15.321

Præmie som den næstbedste paa Udstillingen. Endvidere var Korpsets Skind med Baden-Powells og Kongens Autografer og de statistiske Tavler repræsenteret paa Udstillingen. Spejderne bidrog til Underholdningen med Sange og Sketches samt hjælp til som Kontrollanter o. l. Udstillingen blev en stor Succes.

Søndag d. 20. September havde »Akademisk Skytteforening« arrangeret et Terrænsportsstævne paa Høje Sandbjerg; her deltog Troppen med en Gruppe paa fem Mand. Stævnet, der varede fra Kl. 9,30 til 16,30, omfattede 8 Øvelser: Orienteringskørsel paa Cykel (12 km), 1000 m Løb, Forhindringsløb over 500 m, Afstandsbedømmelse, Orienteringsløb efter selvtegnet Skitse, efter Kort og efter udleveret Skitse samt Kortlæsning. Alle Øvelserne var meget krævende, navnlig Forhindringsløbet; man maatte over høje Plankeværkre, kravle under lave Forhindringer, balancere over 1½ m dybt Vand paa en lang Træstamme, klatre fra et Træ til et andet o. s. v.

Det lykkedes dog Troppen at placere sig som Nr. 7 af 24 Foreninger, og som de bedste af de Spejdere, der deltog.

Nu arbejder vi paa vor Tropsfest, som vi afholder sammen med Ulveungerne d. 14. November.

Fra Sommerens Vandrelejr.

SPEJDER JUL 1942

vil indeholde:

- ET BARN ER FØDT OS
Af H. Møller Gasmann, tidl. norsk Spejderchef. — Vignetter af Ejvind Rafn.
- IGLOOLIV I EGE MOSEN
Hvorledes man bygger en Snehytte.
Tekst og Fotos af Torkel Vegg.
- DEN DANSKE DRENG — OG JULEN
Digt af Gunnar Jørgensen.
- DER RISLER EN KILDE I HARALDSTED
Historisk Skildring af Magleby Sørensen. — Illustreret af Aage Gotved.
- NOGLE B.-P. ANEKDOTER
Fortalt og tegnet af Baden-Powell selv.
- DANSK VIRKE I DEN STORE VERDEN
Fortalt af C. Lindhardt Hansen.
Med mange Fotografier.
- JEG LOVER PAA MIN ÆRE —
Spejderfortælling af Aage J. Chr. Pedersen. — Illustreret af Aage Gotved.
- HENRY HUDSON-MYSTERIET
Skildring af Robert Finch, Illustreret.
- EN SPEJDER ER NYTTIG OG HJÆLP-SOM MOD ALLE
Spejderfortælling af E. Th. Bjørn.
Illustreret af Aage Gotved.
- DE TRE KÆMPER
Kulørt Billedserie af Fredsbjerg til en Spejdervise af Ralf Buch.
- PRÆMIE KRYDS OG TVÆRS

PRIS 1 KRONE

Bestil den inden 1. November

1'KLASSES SPEJDERE

Hvis du gaar paa Gaden i Uniform, kommer der tit Folk hen til dig for at spørge om Vej, og de venter et rigtigt Svar. De ved, at en Spejder plejer at have Forstand paa Orientering, og at han har Steadkendskab. I Byen er det let at orientere sig, men kommer du til ukendte Ægne, er det rart at have et Kort og vel at mærke at forstaa at bruge det. Jeg mødte engang et ældre Ægtepar i Ganløse Ore, som med Kort i Haanden og med maalbevidste energiske Skridt gik henad Skov-

vejen. De skulde til et Skovløberhus for at drikke Kaffe, men de havde svært ved at finde det. Det var nu ikke saa underligt, for de gik lige bestemt i modsat Ret-

af den, de skulde, fordi de ikke havde orienteret Kortet. Kortets Nord vendte mod Syd! De blev noget forbløffede ved at høre, at de blot skulde gaa 10 Min. tilbage ad den Vej, de lige var kommet ad, for at faa deres Kaffe.

Hvis de havde være Spejdere, vidste de, at den første Betingelse for at have Glæde af et Kort er at kunne orientere det, d.v.s. at finde Nordretningen (ved Kompas, Ur eller Karlsvognen) og rette Kortet ind derefter og dernæst være fuldstændig klar over, hvor man befinder sig. Du skal give dig god Tid til de to Ting, ellers vil du ikke kunne finde dertil, hvor du skal. Kortet kan bruges til mange andre Ting end til at finde Vej efter. Det er et Billede af et Stykke af Danmarks Land, og hvis du kender de forskellige Signaturer, kan du sidde hjemme og se hele Landskabet for dig. Du kan finde Lejrpladser paa det, se, om der er

Granskov eller Moser i Nærheden af din Lejrplads osv.

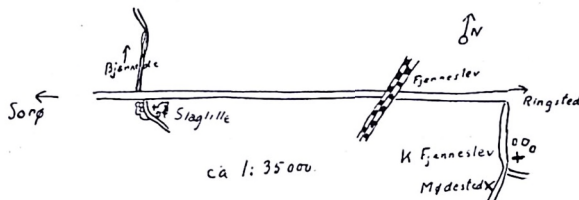
Altsaa, du begynder med at læse Signaturerne. Tænk paa, at det er skematiseret med Billeder af de Ting, der er i Terrænet, enten set ovenfra eller fra Siden. I gamle Dage tegnede man Kirker, Taarne og Slotte paa Kortet, men de fyldte alt for meget, og nu er man gaaet over til at bruge Tegn i Stedet.

Naar du har læst Signaturerne, skal du gaa ud i Terrænet med dit Kort og sammenligne det med Landskabet. Og hvorfor skulde du ikke prøve at tegne et Kort selv? Det er slet ikke saa svært. Generalstabens Kort

er selvfølgelig de bedste, men du har ofte Brug for en lille Skitse. Husk: »En Skitse siger mere end mange Ord«. En nøjagtig Skitse over et lille Omraade er let at tegne, naar man gaar systematisk til Værks. En Skitse som denne ridset op paa kort Tid er fuldt ud tilstrækkelig som Vejviser til Mødestedet, Syd for Fjenneslev Kirke.

Et godt Raad til Slut: Gaa planmæssigt til Værks!

Svend Ranvig.

Boghandlerlærling...

Som saagan søges en Spejder til Boghandel paa Amager.
God Skrift

Henv. Oliebladsgade 11

Briller

»Silva«
Kompasser

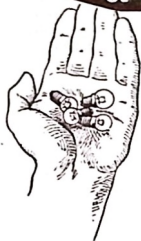
fagkyndig Betjening
Storste Udvalg

Preislers

optisk Institut

Kebmagergade 13. C.4599

Osram-Lampen et teknisk Vidunder

Præcisionsarbejdet selv i disse smaa Lamper borger for OSRAM-Dverglampernes Kvalitet. De haarfine Lystræde er fremstillet med den største Omhu og giver derfor et kraftigt og paalideligt Lys.

I Lomme- og Stavlygter, Cykellygter og Baglygter giver

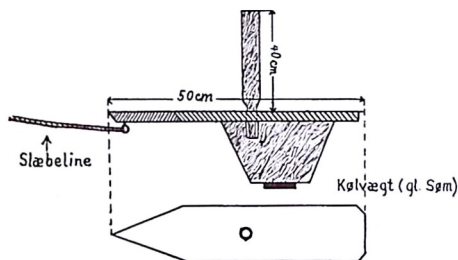
OSRAM
DVERG-LAMPER
meget Lys men bruger lidt Strøm

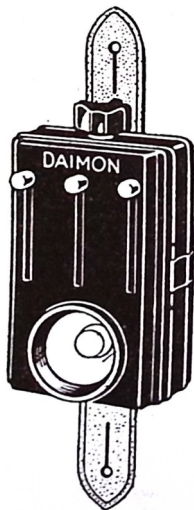
Skovshoved-Troppen han fundet en virkelig god Idé, som den kalder

Hunden efter Haren — til Søs.

For at kunne gennemføre denne udmærkede Øvelse, maa man have mindst tre Fartøjer til sin Raadighed. Hvert Fartøj har efter sig en Linie med eet Skib. Linen er ca. 10—15 m lang. »Skibet« har en løs Mast, som er lige til at løfte ud.

DEN IDEELLE SPEJDERLAMPE

Køb DAIMON

Køb Kvalitet

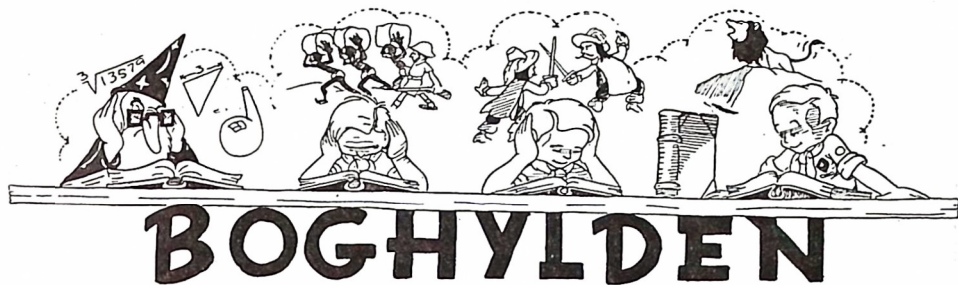
Det gælder nu om at tage Modpartens »Mast« uden at miste sin egen. Efterhaanden som Skibene mister »Masten«, udgaar de. Den største Spænding opnaar man, naar alle er mod alle.

Skroget er skaaret af 1" Brædt med underskaaren Stævn, og Krog til Slæbeline paa Undersiden. Saafremt Krogen ikke sidder paa Undersiden, bliver »Skibet« trukket under Vandoverfladen.

30 Aars Stiftelsesfest.

De københavnske Søspejdere fylder 30 Aar, og derfor holder de en stor Fest i Odd Fellow Palæets store Sal *Fredag den 6. November Kl. 19,30* med et storslaaet Program, som sikkert ikke alene Søspejdere vil glæde sig over.

Ogsaa et Par af de gode, gamle —

Naar man med Bekymring har set den megen tilfældige Borne- og Ungdomslitteratur komme pr. Samlebaand de sidste Aar, forstaar man Bestræbelserne paa at faa nogle af de bedste gamle Bøger frem igen.

Det er sket med **WALTER CHRISTMAS: MILLIONÆRDRENGEN** (Gyldendal). Luksusdrengen bytter Rolle med den fattige Avisdreng for at komme ud paa Eventyr i Storbyens London. Og det blir Eventyr!

Og saa er **B. S. INGEMANN: ERIK MENVEDS BARNDOM** (Gyldendal) kommet i ny Udgave. De store, tykke gamle Udgaver gad Nutidens Ungdom ikke læse (heller ikke jeg!), saa kom der nogle forkortede Udgaver, der hverken var Fugl eller Fisk. Nu har vi den gyldne Middevej, en moderniseret Udgave, hvor al den gamle Spænding er med, og hvor de »kedelige« Steder enten er udeladt eller frisket op. Saa læser man gerne om Erik Glipping, Marsk Stig, Erik Menved og deres Mænd. Og man kan jo sige, hvad man vil — den Roman sætter Fantasien i Sving!

Jules Vernes fantastiske Bøger paany.

Hvis du nogen Sinde snakker Dregebøger med din Far, kan du ikke undgaa at blive smittet af hans Begejstring over en af »de rigtig gode gamle Forfattere« — **JULES VERNE**. I den nye, smukke Udgave (Branner) er nu kommet **DEN HEMMELIGHEDSFULDE Ø** og **KAPTJAN GRANTS BØRN**. I den første er de 5 Flygtninge i Ballon landet paa en Stillehavssø, hvor der er Brug for alle »Spejderfærdigheder«. Øen blir næsten odelagt af Vulkanen, men de slipper væk i sidste Øjeblik — selvfølgelig, siger man bagefter. »Kaptajn Grants Børn« behøver jeg vist ikke at anbefale nogen at tage fat paa?

Indenfor Burene —

af **HANS HVASS** (Schultz) er en Skildring af Livet i Europas forskellige zoologiske Haver, hvor Hans Hvass selv har været Dyrepasser. Han omfatter alle de mange Dyr med samme Interesse, som vi Københavnerne de to nye »Giraf-føle«. Mange smukke Fotografier.

En Ønskebog til Tropsbiblioteket.

En af de Bøger, der nødigt skal savnes i et Tropsbibliotek, er **O. HELMS: DANSKE FUGLE I SKOV, MARK OG MOSE** (Gad), der nu foreligger i ny Udgave. Har I ikke endnu et Tropsbibliotek i jeres Lokale, saa er der god Anledning til at starte med denne Bog! Selv den dygtigste Fuglekender kan komme i Tvivl — og vil i Helms Bog hurtigt kunne finde den fornødne Hjælp. Ligesom i Helms 2 andre Bøger er Fuglene ordnet efter Opholdssteder med en meget udførlig Beskrivelse af Udseende, Levevis, Lyde m. v. Og saa kan Bogen tillige bruges som Billedbog. Jeg vil gerne se den Spejder, der i en ledig Stund blader de smukke farvelagte Tegninger igennem uden at faa Lyst til at lære endnu flere af de Fugle, han træffer paa sin Færd i Naturen, at kende.

Ny Dregebogsforfatter — en af de gode!

Ja, vi kender vist godt lidt til **BØRGE MIKKELSEN** i Forvejen, men nu lægger han ud som »Roman«-Forfatter med Bøgerne **JØRN HAVBO GAAR TIL SØS** og **JØRN HAVBO ATTER PAA FARTEN** (Aschehoug). Den danske Fiskerdrengs første Tur som Sømand gaar til England, og senere følger vi ham Verden rundt til Amerika, Island, Cuba m.m. I Mellemtiden er han for Resten en Gang strandet paa Vestkysten, men det er ikke den eneste spændende Oplevelse, han kommer ud for. I Tilgift faar man et godt Kendskab til Havets færende Folk, Skibe og Livet derude i det fjerne.

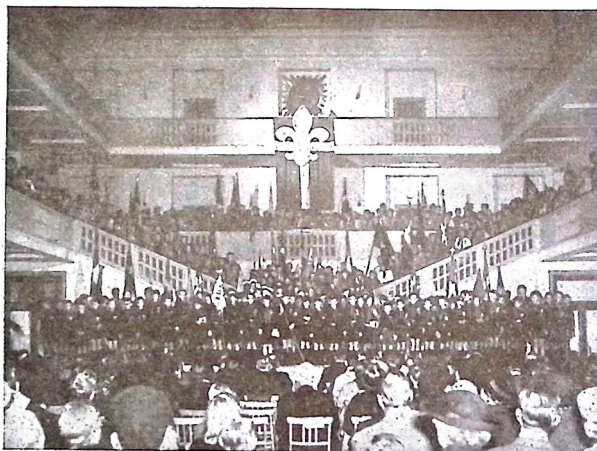
Farvel, Norrsätra —

af **LOUIS DE GEER** (Jespersen og Pio) er formodentlig den sidste af Serien. Lennart forlader Skolen og forsøger sig som Forfatter. Mens man læser om hans Meriter og Trængsler paa Vejen fremad, faar man »ondt i Maven« paa samme Maade, som da man selv vovede det første Forsøg med et »Digt« eller anden Udgydelse — og nu i Spænding venter paa, om det kommer i »Bladet«. Lennarts Bog kom paa Tryk! Hvis du ikke har læst de to første Norrsätra-Bøger, skulde du se at indhente det forsmte.

Frode.

SPEJDER-FEST

paa Gentofte Raadhus

Bernstorff-Divisionen indenfor Gentofte Kommune fyldte 10 Aar i Oktober og den fejrede dette Jubilæum paa Gentofte Raadhus i den smukke Raadhushal.

Der opførtes et Spejderspil, »Ilden tændes«, som blev opført i Stockholms Stadshus ved Sveriges Scoutförbunds 25 Aars Jubilæum. Der var rejst tre Scener foran den store Trappe, som ses paa Billedet, og al Scenskiftning skete i Mørke, men dette klarede Spejderne fortræffelig.

Ved Slutningen af Spejderspillet tog alle Ulve og Spejdere Opstilling paa den smukke Trappe og sang: »Vi er Børn af Sol og Sommer«. Blandt Talerne var ogsaa Gentofte Kommunes Borgmester. Det var en smuk og værdig Aften, og den store Raadhushal var fyldt til sidste Plads.

Reserveret

Det Danske Spejderkorps Depot (Friluftsmagasinet)

Skindergade 27 — København K.